

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

01. 08. 2022 - 07. 08. 2022

motto týdne:

„ U tebe, Bože, je pramen života.“

PONDĚLÍ 01. 08. památka sv. Alfonse z Liguori, biskupa a učitele církve

Jer 28,1-17; Žl 119,29.43.79.80.95.102 Komentář: **Mt 14,13-21**

I dnes říká Ježíš své církvi: „ ...vy jim dejte jíst“. Je ovšem třeba mezi lidmi jít a mít odvahu předložit aspoň to málo, co máme. Dát se k dispozici!

ÚTERÝ 02. 08. Panny Marie Andělské z Porciunkule

Jer 30,1-2.12-15.18-22; Žl 102,16-18.19-21.29+22-23 Komentář: **Mt 14,22-36**

Důležitá zkušenost, kterou Petr zakusil: při silném větru dostal strach a měl pocit, že se topí. Ještěže Pána v tu chvíli zavolaal.

STŘEDA 03. 08. blah. Františka Bandrésa Sánchez, mučedníka

Jer 31,1-7; Žl Jer 31, 10.11-12ab.13 Komentář: **Mt 15,21-28**

Touha po Bohu u těch, kdo stojí mimo církve, má být námi nasycena. Ježíš nám ukázal, že Bůh překračuje hranice.

ČTVRTEK 04. 08. památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze

Jer 31,31-34; Žl 51,12-13.14-15.18-19 Komentář: **Mt 16,13-23**

Služba je Petrovi svěřena poté, co vyzná lásku a vzpomene si na svou omezenost, tak patrnou v nedávném trojím zapření. Výsledek naší služby záleží na naší pokoře a lásce...

PÁTEK 05. 08. Posvěcení římské baziliky Panny Marie

Nah 2,1.3; 3,1-3.6-7; Žl Dt 32, 35cd-36ab.39abcd.41 Komentář: **Mt 16,24-28**

Ztráta vlastních jistot, ztráta falešných představ ať je pozváním k tomu, aby mě Ježíš naplnil. Chci mu k tomu dát prostor?

SOBOTA 06. 08. svátek Proměnění Páně

Nah 2,1.3; 3,1-3.6-7; Žl Dt 32, 35cd-36ab.39abcd.41 Komentář: **Lk 9,28b-36**

Vyvýšení Ježíše jako milovaného Syna znamená jeho nadřazení nad Zákon i proroky. Co z toho vyplývá pro mě? Toto vidění domýšlet a zvěstovat!

19. neděle v mezidobí - Cyklus C 07. 08. 2022

Minulou neděli zaznělo evangelium o majetku. Kristu nejde o posuzování bohatství. Co je tím pravým kritériem? Modleme se o moudrost nadhledu ve vztahu k našim běžným starostem.

1. ČTENÍ

Jedna z nejmladších knih Starého zákona v závěru připomíná vyjití z Egypta. Izraelci (text je označuje jako „zbožné děti“) se spolehli na Boží zaslíbení a obětovali beránky. Kniha mluví o spravedlnosti vycházející z plnění Božího zákona.

Mdr 18,6-9

Ta noc, v níž byli pobiti prvorození Egyptanů, byla napřed oznámena našim otcům, aby byli dobré mysli, když bezpečně poznají, jakým přísahám uvěřili. Pak tvůj lid už očekával záchranu spravedlivých a zkázu nepřátel. Neboť čím jsi trestal protivníky, tím jsi oslavil nás, když jsi nás povolal.

Vždyť skrytě obětovaly zbožné děti dobrých rodičů a svorně si uložily božský zákon, že svatí budou mít stejný podíl na stejných dobrech i stejných nebezpečích, když předtím zazpívali chvalozpěvy otců.

ŽALM 33

Spolehnutí se na Boha přináší bezpečí. Připojme se k žalmistovi a modleme se za odvahu a sílu důvěřovat Bohu.

Odpověď: Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.

Radujte se, spravedliví, z Hospodina, – sluší se, aby ho dobří chválili.

– Blaze národu, jehož Bohem je Hospodin, – blaze lidu, který si vyvolil za svůj majetek.

Hospodinovo oko bdí nad těmi, kdo se ho bojí, – nad těmi, kdo doufají v jeho milost, – aby jejich duše vyrval ze smrti, – aby jim život zachoval za hladu.

Naše duše vyhlíží Hospodina, – on sám je naše pomoc a štít.

– Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství, – jak doufáme v tebe.

2. ČTENÍ

Čtyři neděle budeme číst 11. a 12. kapitolu listu Židům. První část listu je výkladem Kristova kněžství (kap. 5–10). Od 11. kapitoly začíná praktická část podtrhující význam víry pro naši záchranu. Náš text je definicí pojmu víra podloženou příklady víry různých osobností.

Žid 11,1-2.8-19

Bratři! Víra je podstata toho, v co doufáme, je přesvědčení o věcech, které nevidíme. Pro ni se našim předkům dostalo pochvaly. Protože Abrahám věřil, uposlechl Boží výzvy, aby se vystěhoval do země, kterou měl dostat v dědičné držení; vystěhoval se, ačkoli nevěděl, kam jde. Víra ho vedla k tomu, aby se usadil v zaslíbené zemi jako cizinec, bydlel ve stanu, podobně jako Izák a Jakub, kterým se dostalo dědictvím stejného příslibu. Čekal totiž na město s pevnými základy, které sám Bůh vystaví a založí. I neplodná Sára uvěřila, a proto dostala sílu stát se matkou, a to přes svůj pokročilý věk, protože se spolehla na toho, který ten slib dal. A tak z jednoho muže, a to už vetchého, vzešlo tolik potomků jako hvězd na nebi a jako písku na mořském břehu, který nikdo nespočítá. Tito všichni umírali s vírou, i když se nedočkali toho, co bylo slíbeno: jen zdáli to viděli a radostně vítali a prohlašovali, že jsou na zemi jenom cizinci a přistěhovalci. Když tak mluvili, dávali tím najevo, že pravou vlast teprve hledají. Kdyby měli na mysli tu, z které se odstěhovali, měli by přece dost času se tam vrátit. Ale oni toužili po lepší vlasti, totiž nebeské. Proto se ani Bůh za ně nestydí a nazývá se jejich Bohem

a připravil jim město. Protože měl Abrahám víru, přinesl Izáka v oběť, když ho Bůh zkoušel. Svého jediného syna chtěl obětovat, třebaže mu bylo slíbeno: 'Od Izáka budeš mít potomky.' On totiž uvažoval takto: Bůh má dost moci, aby vzkřísil třebaš i mrtvé. Proto také Izáka dostal nazpátek i jako předobraz.

EVANGELIUM

Ježíš ve 12. kapitole začal mluvit o následování, a tehdy se ho kdosi otázel na majetek. Pán rozvinul otázku do známého „Nestarejte se... Hledejte nejprve Boží království, a ostatní vám bude přidáno“. Na to navazuje náš text. Ježíš posune téma k eschatologické výzvě.

Lk 12,32-48

Ježíš řekl svým učedníkům: „Neboj se, malé stádce! Váš Otec rozhodl, že vám dá království. Prodejte svůj majetek a rozdejte na almužnu. Opatřte si měšce, které nezpuchřejí, poklad v nebi, kterého neubývá, kam se k němu zloděj nedostane a kde ho mol nerozežere. Vždyť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce. Mějte bedra přepásaná a vaše lampy at' hoří, abyste se podobali lidem, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, když přijde a zatluče. Blahoslavení služebníci, které pán při svém příchodu najde, jak bdí. Amen, pravím vám: Přepáše se, pozve je ke stolu, bude chodit od jednoho k druhému a obsluhovat je. A když přijde po půlnoci nebo při rozednění a nalezne je tak, jsou blahoslavení. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu přijde zloděj, nenechal by ho prokopat se do domu. I vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“
Petr se ho zeptal: „Pane, říkáš toto podobenství jenom nám, nebo všem?“
Pán řekl: „Kdo je tedy ten věrný a rozvážný správce, kterého pán ustanoví nad svým služebnictvem, aby jim dával včas příděl jídla? Blaze tomu služebníku, kterého pán při svém příchodu najde, že to dělá! Opravdu, říkám vám: Ustanoví ho nad celým svým majetkem. Kdyby si však onen služebník pomyslí: ‘Můj pán hned tak nepřijde,’ a začal tlouci čeledíny a děvečky, jíst, pít a opíjet se, přijde pán toho služebníka v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou netuší, ztrestá ho a odsoudí ho ke stejnému údělu s nevěřícími. Služebník, který zná vůli svého pána, a přece nic podle jeho vůle nepřipraví a nezařídí, dostane mnoho ran. Ten však, kdo ji nezná, a udělá to, co zasluhuje bití, dostane jich méně. Kdo mnoho dostal, od toho se mnoho očekává, a komu se mnoho svěřilo, od toho se bude víc žádat.“

K ZAMYŠLENÍ

Evangelium reaguje na jednání lidí, kteří žijí jen pro sebe. Ježíš ale diskusi o majetku posouvá dál. Jako by chtěl nabídnout základní nadhled, o co jde. Jaký je náš postoj k Bohu? Jestliže s ním v životě vlastně nepočítáme, pak obojí – jak naše schraňování majetku, tak naopak úzkostné posuzování, co ještě můžeme mít – je chybné. Klíčový je postoj „čekání na Pána“. Pán přijde a my s ním počítáme. Z toho odvozujeme vše, co dnes děláme a jak hospodaříme.